

ser at antage det private tilbud. Endvidere kan kommunalbestyrelsen overlade det til kommunens administration og udvalg at behandle de private tilbud. Der er således ingen garanti for, at det private tilbuds fortrin og ulemper behandles på politisk niveau i kommunalbestyrelsen, uanset at beslutningen om, hvorvidt en kommunal opgave bør udliciteres, i vid udstrækning har karakter af en politisk vurdering.

Lovforslagets del om udfordringsret har på den baggrund til formål at give private en ret til at udfordre kommuner ved at komme med tilbud på udførelse af konkrete opgaver. Kommunalbestyrelsen bliver således med lovforslagets § 1, nr. 2 (§ 62 a) forpligtet til at sammenligne det indkomne tilbud med kommunens egen udførelse af opgaven. Kommunalbestyrelsen skal herefter beslutte, om opgaven fortsat bør varetages af kommunen selv, eller om den samme opgave vil kunne løses bedre og billigere af andre.

Lovforslaget forpligter ikke kommunalbestyrelsen til at træffe nogen bestemt beslutning på baggrund af sammenligningen af det private tilbud og kommunens egen opgaveudførelse. Formålet med lovforslaget er at løfte private tilbud på udførelse af opgaver for kommunerne op på politisk niveau i kommunalbestyrelsen for dermed at sikre en struktureret proces, hvorved private kan sikres en grundig behandling af deres tilbud.

Med henblik på at synliggøre over for borgerne de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen vælger ikke at udlicitere opgaven på trods af, at det private tilbud må anses for billigere og bedre, foreslås det, at kommunalbestyrelsen i den under pkt. 3.2 nævnte redegørelse for opfølgningen på kommunalbestyrelsens servicestrategi tillige skal give oplysninger om de private tilbud, som kommunen har modtaget efter reglerne i § 62 a og § 62 b, stk. 1, nr. 8, i lovforslaget. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om, hvorvidt kommunalbestyrelsens behandling af private tilbud har medført, at opgaverne ikke længere løses af kommunen selv, og i benægtende fald, hvad årsagen er til, at kommunen har valgt ikke at udlicitere de pågældende opgaver. Med disse oplysninger får kommunens borgere et godt grundlag for at vurdere, om kommunalbestyrelsens ressourceanvendelse er berettiget.

Det tilføjes, at lovforslaget ikke regulerer, i hvilket omfang kommunalbestyrelsen må behandle sager om privates udfordringsret på åbne møder, og at dette således skal afgøres efter de almindelige regler herom i § 10 i lov om kommunernes styrelse.

I en række tilfælde vil det på forhånd stå klart, at kommunalbestyrelsen ikke kan forventes at antage det private tilbud. Det foreslås derfor, at kommunalbesty-

relsen ikke skal have en ubetinget pligt til at holde kommunens egen opgaveudførelse op mod det private tilbud, men at kommunalbestyrelsen i stedet kan overlade det til kommunens administration eller til kommunens udvalg på forhånd at afvise det private tilbud. Dette foreslås at gælde, hvis tilbudsgiver ikke lovligt vil kunne udføre den opgave, som tilbudet omfatter. Det samme gælder, hvis tilbudsgiver ikke kan sandsynliggøre, at denne har den til opgaven fornødne tekniske, finansielle eller økonomiske formåen, hvis tilbudsgivers personlige forhold giver grund til at antage, at han ikke kan udføre opgaven betryggende, eller hvis tilbudet forekommer at være unormalt lavt i forhold til ydelsen.

På tilsvarende måde bør kommunalbestyrelsen ikke have pligt til at sammenligne det private tilbud med kommunens egen opgaveudførelse, hvis tilbudet svarer til et tilbud, som kommunalbestyrelsen inden for den pågældende valgperiode har behandlet, eller hvis kommunen allerede har besluttet at sende opgaven i udbud. I forlængelse heraf foreslås det, at kommunalbestyrelsen ikke skal have pligt til at sammenligne kommunens egen opgaveudførelse med et privat tilbud, hvis kommunalbestyrelsen beslutter – eller allerede har besluttet – at afgrænsningen af den opgave, der i givet fald skal udbydes, ikke svarer til tilbudet. For at undgå omgåelse foreslås det samtidig, at kommunalbestyrelsen angiver den valgte afgrænsning af opgavens indhold over for tilbudsgiver, således at denne herefter kan beslutte, om der er anledning til at ændre tilbudet.

Herudover foreslås det, at kommunalbestyrelsen ikke skal have pligt til at foretage den nævnte sammenligning, hvis tilbudet ikke overstiger 250.000 kr. for engangsydelser og et tilsvarende årligt beløb for så vidt angår løbende ydelser. Baggrunden for denne tærskelværdi er, at det kan anses for uforholdsmæssigt at forpligte en kommunalbestyrelse til at behandle et tilbud, hvor den mulige besparelse må anses for forholdsvis beskeden og måske end ikke står mål med de omkostninger, der er forbundet med at foretage sammenligningen.

Det tilføjes, at lovforslaget ikke regulerer det aftale- og formueretlige forhold mellem kommunalbestyrelsen og tilbudsgiveren. Lovforslaget er således f.eks. ikke til hinder for, at tilbudsgiver angiver, at tilbudet alene er gældende i en begrænset periode, og at det således bortfalder, såfremt tilbudsgiver ikke har hørt fra kommunen inden udløbet af den angivne periode. Det bemærkes også, at lovforslaget heller ikke regulerer de rettigheder og pligter, som kommunalbestyrelsen og tilbudsgiveren i forbindelse med indgåelsen af en